

Drahá smútiaca rodina, milý vladyka Milan, spolubratia, bratia a sestry!

V živote každého človeka nastane hodina, keď opustí tento svet. U niekoho príde v skorom veku, u niekoho príde v starobe. U niekoho príde náhle a u niekoho postupne, teda tak, že má čas uvažovať a pripraviť sa na to, čo prichádza.

Ešte pred týždňom by ma ani vo sne nenapadlo, že sa tu dnes stretneme, aby sme sa rozlúčili s našim Timom a ďakovali Bohu za život, ktorý mu doprial.

V úryvku dnešného evanjelia Ježiš pripravuje svojich učeníkov na chvíľu jeho vlastnej smrti. Využíva príležitosť, aby ich nielen pripravil na to, čo sa stane, ale, aby im ukázal, že smrť je prostriedkom k jeho osláveniu, pre ktoré prišiel na svet. Že jeho smrť prináša niečo nové! Z nej sa rodí pre nich a pre nás všetkých niečo lepšie. Večný život s ním a v spoločnosti Jeho Otca. Prišiel na svet, aby slúžil človeku a spasil ho. Celé Evanjelium je toho svedectvom a nás pozýva, aby sme ho v tej službe druhým nasledovali.

Človek k svojmu životu môže zaujať dva postoje! Tým prvým je ten, ako sme počuli „Kto miluje svoj život, stratí ho“ – a tým druhým je „Kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život“. Ak sa človek stará len o svoj život nezriadeným spôsobom, o svoje pohodlie, o to, aby si zabezpečil svoju kariéru a svoje predstavy a nehľadí na potreby druhých – taký človek, ako to môžeme často vidieť v súčasnej spoločnosti – nikdy nenájde ani pokoj, ani radosť a ani šťastie.

Naopak, Kristus pozýva každého človeka k tomu druhému postoj k životu, aby ho nasledoval v službe druhým, tým, ktorí to potrebujú. Byť tu pre druhých často znamená, zrieknuť sa svojho pohodlia, zrieknuť sa svojho voľného času, svojich predstáv, upustiť zo svojich nárokov, a to všetko z lásky a služby druhému. Hoci si to veľakrát vyžaduje veľa námahy, sĺz a utrpenia, iba v tomto spôsobe života nájde človek radosť a skutočné naplnenie a nakoniec prisľúbený večný život.

Páter Timotej, zomrel obdarený 85-timi rokmi života. Pred chvíľou sme si vypočuli v základoch jeho životný príbeh. Ale za tým všetkým je oveľa viac! Mal som tú možnosť, ale aj privilegium, byť s ním v posledných týždňoch každý deň a načúvať mu. Jeho spomienkam, jeho láske k Bohu, k Spoločnosti, jeho láske k vzdelaniu a kultúre, ako aj jeho trápeniam a bolestiam. Ale predovšetkým, jeho radosti z toho, že mohol slúžiť ľuďom v tak rozličných podmienkach a krajinách. V roku 2016, keď požiadal vtedajšieho provinciála P. Uhera, aby ho natrvalo prijal do Slovenskej provincie, povedal, že chce a bude slúžiť našej provincii a ľuďom

do konca svojho života. A toto aj naplnil. Ešte večer predtým, ako bol po prvýkrát v živote a zároveň aj naposledy hospitalizovaný v nemocnici, slávil v tomto kostole nedeľnú sv. omšu. Mohol si už dávno užívať spokojnú starobu bez záväzkov pastorácie v kostole. Ale on to nechcel.

Jeho smrť možno prišla rýchlo a neočakávane, ale našla ho pripraveného na stretnutie s Pánom života a smrti, ktorému po celý svoj život veril a slúžil mu. Tu pramení naša nádej Kristových slov: „Kde som ja, tam bude aj môj služobník“.

Bratia a sestry, Kristov prísľub večného života je spojený so sebadarovaním sa a službe iným z lásky k Bohu. Rozhodnutie žiť takýto život a nasledovať Krista, so sebou prináša veľa prekážok, ktoré nás môžu odradiť od tejto cesty. Náš zosnulý páter Timo ju s Božou pomocou dokázal prejsť a naplniť. Aby sme to dokázali v našich životoch aj my, prosme o silu vytrvať Nebeského Otca a to slovami modlitby sv. Ignáca z Loyoly:

Vezmi Pane a prijmi, celú moju slobodu, moju pamäť, môj rozum a celú moju vôľu! Všetko čo mám a čo vlastním, ty si mi to dal, tebe to vraciam, všetko je to tvoje. Nakladaj s tým celkom podľa svojej vôle! Daj mi len svoju lásku a milosť a tá mi stačí! Amen